X. évfolyam 51. szám
1954. december 23.

Ára 70 fillér

# Ludas Matyi

## Karácsonyi bevásárlás

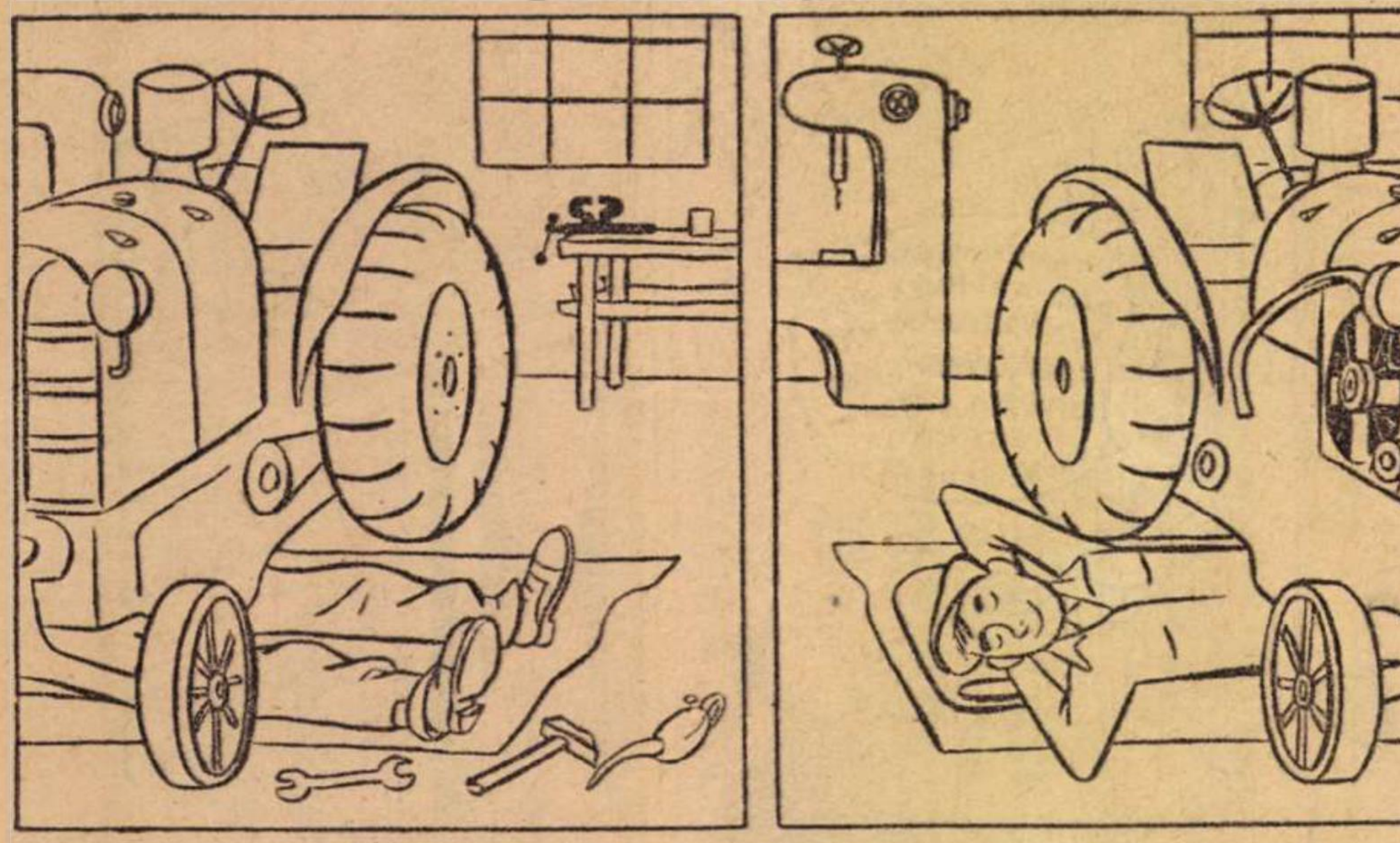


# ÍGY KÉPZELIK?

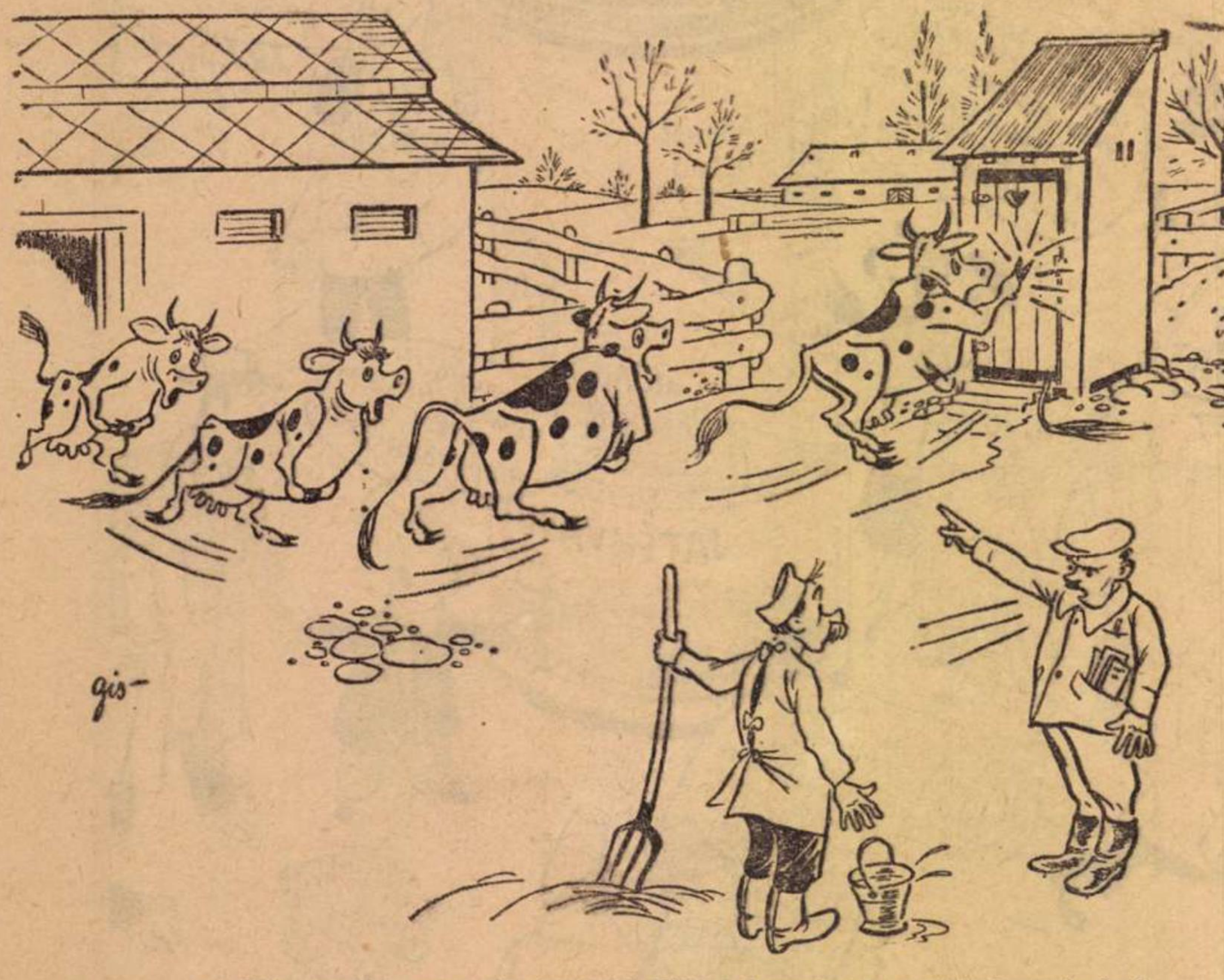



← Remek, a jövőben majd a saját lábamra állok!

## Elrettentő példa téli gépjavítás idején



## *Szaladnak a Riskák...*



← Már megint nem vigyáztatok! Földet kevertetek a silótakarmányba?

## BOCSÁNAT, A BEIGLIRŐL VAN SZÓ (lázálom)

Nagy a sürgés-forgás a konyhában, ínycsiklandó illatok lepik el a szobát. Ezt nem lehet bírni. Kimegyek. A feleségem éppen olvasztott margarinnal locsolja a sütőből kivett rúdalakú tésztát.

— Mi az?

— Beigli. Diós és mákos — feleli.

Erre azt mondtam:

— Szerintem őrültség pont karácsonykor beiglit sütni, amikor mindenki azzal kínálja az embert lépten-nyomon. Beiglit nyáron kell sütni, strandon falatozni belőle, vagy ősszel a hátizsákba gyömöszölni és a hegytetőn elfogyasztani. Mért kell nekünk éppen karácsony hetében sütni?

— Mert hozzánk is jönnek vendégek — zárta le a vitát a feleségem.

Mélyen elgondolkozva tértem vissza szobámba és ujra munkához láttam. Néhány kacagtató sort vetettem a papirra, elolvastam és utánaban mélyen elaludtam. Ébredésemig a következő lázálmot éltem át:

Vacsora utáni fekete helyett vacsorautáni beiglira meghívtak Elvira néniék. Márcsak azért is szívesen mentem, mert nagybátyám is bejelentette részvételét, s őtőle egy új aktatáskát vártam karácsonyra. Nemsokára beállított nagybátyám és feldobogott a szívem: vadonatúj aktatáska lapult a hóna alatt. Belenyúlt és két rúd beiglit vett elő. — Ezt neked hoztam öcskös — mondta és az aktatáskára csak annyi megjegyzést tett, hogy valakitől kapta.

Elvira néniék belénk erőszakoltak egy félszakajtó beiglit, majd a két ajándék-tekerccsel megrakodva útnak indultunk. Alighogy hazaérünk, csengetnek. A házmester jött fel, hóna alatt két rúd mákossal. — Nem árt, ha az ember jóban van a lakókkal — dörmögte.

Még jóformán ki sem tette a lábát, a szomszédunk jelentkezett.

Még fel sem ocsudtunk és az otthoni készítménnyel együtt már vagy tíz rúd beiglink volt. Ettől meg kell szabadulni.

Másnap kora reggel lementem a parkba, a belső zsebemben egy csomag dudorodott ki. Tartalma: két rúd beigli. Megpillantottam egy öregurat, aki a korai napfényben szundikált a padon. Mellé ültem és egy óvatlan pillanatban otthagytam csomagomat. Épen készültem eliszkolni, amikor az öregúr fürgén felugrott és utánam kiáltott:

— Halló, itt hagyta a holmiját! — és kezembe nyomott *két* csomagot. Felbontottam a másikat, sejtelmem valóra vált: beiglit tartalmazott. Hátranézek — az öregnek gyönyörű, ártatlan, ibolyakék a szeme.

Mostmár négy rúd beiglitől kell megszabadulnom valamilyen módon. Hirtelen átvillant valami az agyamon és gyors léptekkel a posta felé indulok. Hosszú sor áll a csomagfelvevő ablaka előtt. Mindenkinek a kezében rúdalakú csomag. Kitöltik a szelvényt, „tartalma — beigli!" Én a személyzeti osztály vezetőjének címzem a csomagot, kis levélkét csempészek bele, ezzel a szöveggel: „Kellemes karácsonyi ünnepeket kívánok!" És aláírom a stréber Hupkáné nevét. Csak hadd utálja meg őt a személyzetis.

Boldogan léptem át otthonom küszöbét. Feleségem az asztalra mutat, ahol 16 egyforma, hengeralakú csomag pihen, bennük beigli. Ilyen leveleket írtak hozzá: „Kellemes ünnepeket! A XVI. kerületi Fejhúskiszerelő Tröszt dolgozói." Vagy „Ezt egyed — hóttig élsz! Józsi bácsi."

Sápadtan álljuk körül az asztalt. Itt valamit tenni kell, mert ellep minket a beigli. Ekkor már vagy húsz tekercs volt tulajdonunkban, nem számítva azt a kettőt, amit a harmadikemeleti lakó kislánya rejtett orvul az esernyőtartóba, amikor átjött megkérdezni, hány óra van.

Eltorlaszoltuk az ajtót és a csengetésekre sem nyitottuk ki. Ez a módszer elég eredményesnek bizonyult, de amikor szellőztettünk, egy nyomorult alak a nyitott ablakon át bedobott egy rúd diósat.

Nem bírtam tovább idegekkel. Hónom alá vágtam vagy nyolc rudat és lementem az utcára. A sarkon, a cukrászda mellett ismerős tűzkőárus állt. Hopp, megvan — villant át ismét agyamon. Odalépek hozzá. Ő szólít meg.

— Beigli?! — mondja, inkább állító, mint kérdező hangsúllyal.

— Igen — intek a fejemmel.

Rideg üzleti hangon folytatja.

— A mákos rúdját hatért, a diósét hétért átveszem. Milyen tételről van szó?

Hang nélkül átnyujtom a nyolc tekercset. Kifizet, aztán eltűnik a cukrászda bejáratánál. Nemsokára kiraknak a kirakatba két rúd beiglit, ezzel a táblával:

FINOM HÁZI BEIGLI!
OTTHONI SÜTÉS!

Összefut a nyál a szájamban, olyan gusztusos. Bemegyek, veszek vagy tíz dekát. Örülni fog az asszony...

— — — — — — — — — — — —

Amikor itt tartottam álmomban, rázogatni kezdte a vállamat a feleségem.

— Ébredj már te hétalvó! — és gőzölgő süteménnyel teli tálat tartott az orrom alá — megsült a friss beigli! Egyél!...

*Tardos Péter*

# Aranyvasárnapi séta

*Ilyenkor, karácsony előtt minden évben elviszem a feleségemet kirakatot nézni. Ha megtetszik neki valami, úgy elálmélkodik rajta, hogy rögtön tudom: ezt kell megvennem ajándékba. Ugyanakkor persze magam is célozgatok erre-arra, ha véletlenül férfiakat érdeklő kirakat elé kerülünk.*

*Tavaly néhány percig egy pipaüzlet kirakatát nézegettem. Ezért aztán egy olyan gyönyörű törökcsibukot kaptam karácsonyra, hogy ma is szédülök, ha rágondolok. Mert szívnom kellett a csibukot udvariasságból, s két hónapig tartott, míg végre összetört.*

*Az idén is elindultunk a kirakatok felé, de alig tettünk néhány lépést, a feleségem mindjárt megállapodott és merően nézni kezdett egy bundát. Egyetlen pillantást vetettem a bunda árcédulájára, s máris felhívtam feleségem figyelmét azokra a kedves kis zsebkendőkre, amelyek szerteszét hevertek a kirakatban.*

*— Nézd azt a zsiráfosat! Meg a másikat, amelyikre mackó van festve. Ugye, milyen édesek?*

*— Zsebkendőm már van. Bundám még nincs.*

*Alig tudtam elcipelni a kirakat elől.*

*Most egy férfidivatüzlet elé kerültünk, és feltünően szemezni kezdtem egy csinos kétsoros öltönnyel. Alig gyönyörködtem ki magam, a feleségem felriasztott:*

*— Ugye, az a zoknitartó tetszik?*

*— Dehogy a zoknitartó! — kiáltottam dühösen. — Az öltönyt néztem!*

*— De mikor neked most éppen zoknitartóra van szükséged!...*

*Alig tudott elcipelni a kirakat elől.*

*— Ugye sajnálod? — vált szívélyessé egyszerre a feleségem a pipaüzlet kirakata előtt.*

*— Micsodát?*

*— A csibukot.*

*Mondhattam volna erre, hogy nem sajnálom? Hogy szándékosan törtem össze, hogy gyűlölöm és utálom? Ilyesmit egy ajándékra nem lehet mondani.*

*— Sajnálom...; — mondtam megtörten.*

*Igy azután megvettük nekem a csibukot s visszamentünk a szűcshöz bundát venni, hogy neki se lehessen panasza.*

**Országh György**

TÖRTÉNELMI ÉVTIZED



Debrecen, 1944.



Debrecen, 1954.

# Külföldi Szemle

## Eladó egy férj

A leánykereskedelem után a férjkereskedelem is megindul Amerikában. 75.000 dollárért már jó férj kapható. A Louisiania-állambeli Kentwoodban, a „Kentwood News“ című lapban jelent meg a következő hirdetés:




*„Eladó: egy férj. Értékei: harmincas, csinos, intelligens, nyelveket beszél, olvasott, törekvő, kitűnő apa, szeretetteljes modorú. Hátránya: gyengén keres. Ára: 75.000 dollár“.*

A férj iránt mindössze 15-en érdeklődtek, a legmagasabb ajánlat pedig mindössze 5000 dollár volt. Arra a kérdésre, hogy 75.000-nél olcsóbban eladná-e a férjét, az asszony határozott nemmel válaszolt. Akkor inkább otthon egye meg a fene!

## Esőben nincsenek marslakók?



Az elmult napokban jelentette Olaszországból az „United Press“, hogy két hónap óta először történt meg, hogy az ország egyetlen részéből sem jelentettek repülő-csészealjakat marslakókkal. Ennek egyetlen oka az országos eső volt. Bizonyosra vehető azonban, hogy rövidesen megjelennek a vízhatlan kozmikus csészealjak és az esőálló, impregnált marslakók.

## Néger ne trombitáljon



Az „Express News Service“ jelenti, hogy Dél-Afrikában a Malan-kormány kivágatta az egyik amerikai dzsessz-filmből mindazokat a részeket, amelyeken a híres néger trombitás, Louis Armstrong trombitál. Hír szerint Malanék az Othellót a címszereplő nélkül hozzák színre, mivel az illető köztudomás szerint a fehér embernek nem számító velencei mór volt. Tervbevették továbbá, hogy az Aidát norvég környezetre átírva játsszák el.

## KIS HÍREK

**Kesselring mint propagandista.** A londoni „Daily Worker“ gyalázatnak tartotta Kesselring volt nácitábornagy londoni távolbalátó-szereplését. A lap egyik olvasója levelében kifejtette, hogy nem ért egyet ezzel a véleménynyel, mert Kesselring szereplése óta megnőtt azoknak a száma, akik ellenzik a németek újrafelfegyverzését.

**A mintavadász.** A „Daily Express“ washingtoni tudósítója jelenti, hogy a wisconsini erdőben egy Kenneth Knoblash nevű vadász hasbalőtte egyik vadásztársát, mert azt hitte, hogy medve. Segítségkérés céljából figyelmeztető lövést adott le, ez a golyó egy másik vadásztársát találta el. Elkeseredésében maga ellen fordította a fegyvert, ekkor azonban a puska csütörtököt mondott.

## Így könnyű!




— Öregem, egy hét óta nincs selejtem! Igaz, hogy nem is tudnék csinálni, olyan rossz a gépem...

## KARÁCSONYFAVÁSÁR




— Kérek egy 70 centis darabot, innen a középről...

## Ludas Matyi SZÍNPADA

### Rénszarvas esernyőtok

Személyek: ILONKA
KLÁRI
BÖZSI

*Szín: hivatali folyosó.*

*Ilonka, Klári, Bözsi a színpad közepén találkoznak*

*Bözsi (kezében csomag):* Jó, hogy találkoztunk. Ma kaptam Norvégiából. Valódi rénszarvasbőrből készült esernyőtok! 155 forint. Két részletben fizethetitek. De nézzétek meg gyorsan, mert a főnökségi nem szereti, ha hivatali idő alatt árusítunk. Mintha ő nem árulna tuniszi lepkehálót!

KLÁRI: Mutasd! Ez neked rénszarvas? Ez semmi! *(Kibontja a saját csomagját.)* Idenézzetek. Eredeti török fátyol. Most érkezett Ankarából. Nektek 177 forint. Gyorsan határozzatok, mert a tegnapi jegyzőkönyvet még át kell tennem gépbe.

*Ilonka (gúnyosan):* Ez nektek törökfátyol? Ez nektek norvég rénszarvas esernyőtok?

*Bözsi:* Mit értesz te hozzá!

*Klári:* Igenis ez török!

*Ilonka (kibontja a csomagját):* Tessék, valódi Hársfa utcai esernyőtok, valódi Hársfa utcai fátyol.

*Klári*

*Bözsi (egyszerre):* Hiszen a miénk is ilyen.

*Ilonka:* Persze, hogy ilyen. Én gyártom.

*(palásti)*

## A MAGYAR SAKKBAJNOKSÁG

*ez évben is különösebb feltűnés nélkül folyt le, noha éles küzdelmet és nagyon sok jó játszmát hozott. Sajnos, az OTSB-nek kisebb gondja is nagyobb annál, semhogy a sakkal, ezzel az izgalmas és jellemnevelő sporttal többet törődjék.*

*A bajnokság részvevői közül Edma alábbiakat rajzolta le:*



Dr. Bély Miklós, győri mester



Bilek István, az utánpótlás nagy ígérete



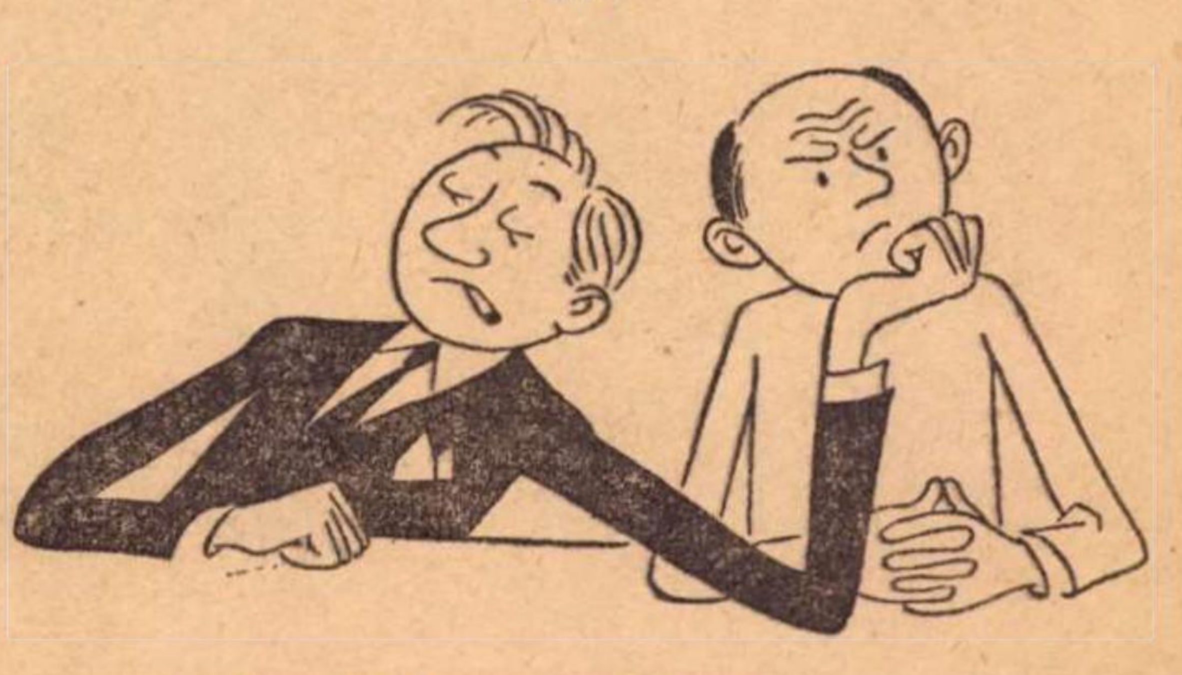
Hajtun József, aki hol azzal keltett meglepetést, hogy győzött, hol azzal, hogy veszített



A kis Barcza, nemzetközi nagymesterünk kisfia, egyelőre csak a demonstrációs táblán „játszott". A hosszú bottal együtt éppen akkora, mint a papája.

## Hóbortos ötletek

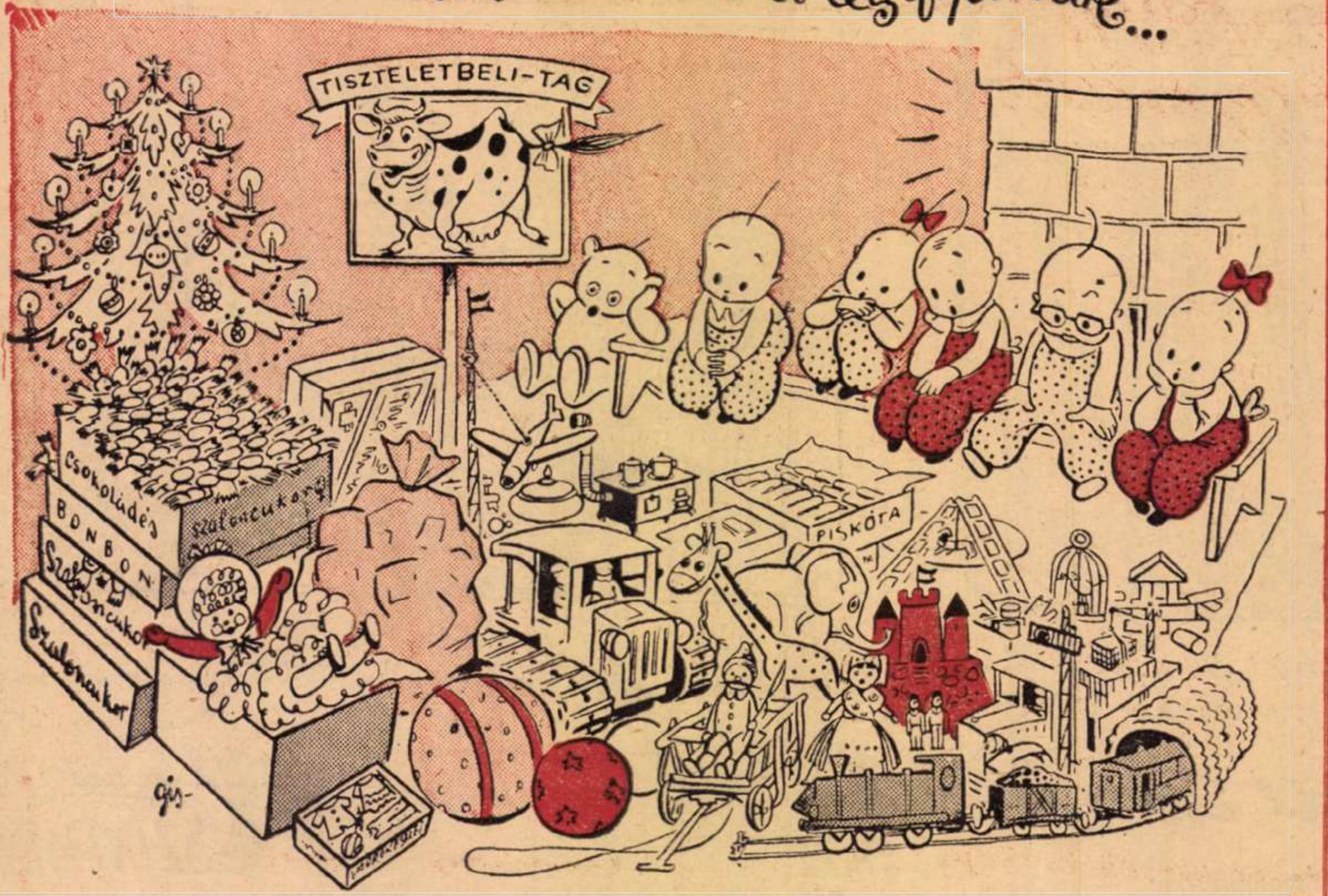
XIV.



Aki más fejével gondolkozik...

(Kalán Tibor rajza)

# Nagy gondban vannak a legifjabbak...




...mert az idén nagyon sok játék és édesség készült karácsonyra és nem tudják, mihez nyúljanak előbb...

## Egy vicces ember feljegyzései

### Csúcsforgalmi tónus



Férj és feleség beszélget a zsúfolt autóbuszon.

— Mit mondott neked a felszállásnál az az ember, fiacskám?

— Nagyon goromba volt fiacskám, nem női füleknek való. Jórészt nyomdafestékképtelen.

— Hát úgy mondd el, hogy hagyd ki belőle a nyomdafestékképtelen szavakat

— Kérlekszépen Azt mondta: Á.

### Hivatalos óra

Egy hivatalban megkérdezik az ügyfelet:

— Rá tetszik érni egy órát?

— Igen.

— Akkor tessék egy pillanatra helyetfoglalni.

### Csak koffeinistáknak



— X. a költő alkotás közben megiszik tíz duplát

— Igen. És megír egy szimplát

### Közlekedési logika

— Ne tolakodjunk kérem, megtelt, a következő kocsi üresen jön mögöttünk!

— Az előbbi kocsi kalauza is azt mondta!

— Na ugye kérem...

### Szakszerű válasz

— Hány éves vagy, kisfiam?

— Február tizenhetedikén megnézhetem a Kaméliás hölgyet...

### Elkésett jótanács



A karácsony előtti hetekben tele van minden utca a hónuk alatt karácsonyfát vivő nőkkel. Ezeket a nőket minden lépésnél megszólítják más, karácsonyfát nem vivő nők.

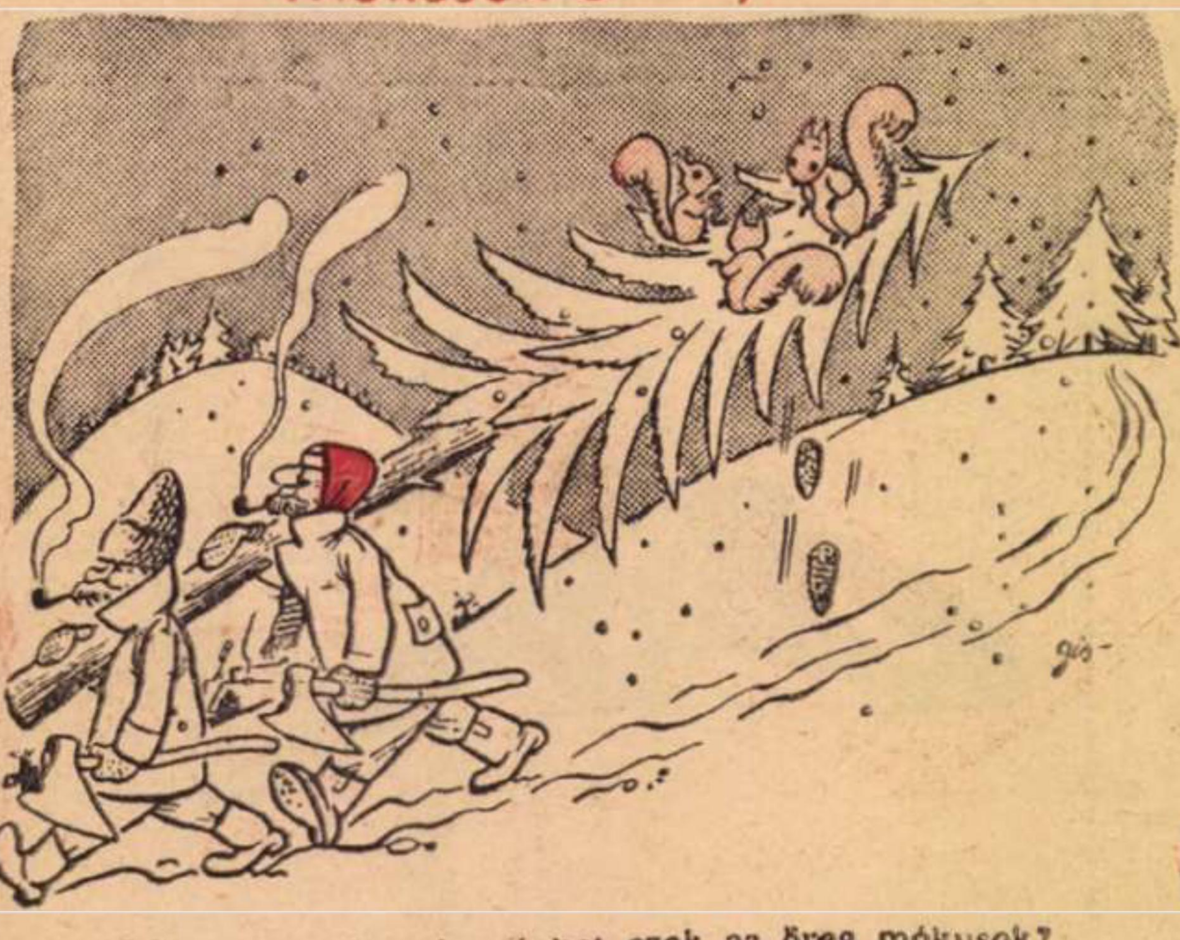
— Jaj de szép kis fa! Hol tetszett venni? Mennyi volt? Van még sok?

Én ha nő volnék, szép nagy táblát tűztem volna a karácsonyfámra ezzel a felirattal:

A KARÁCSONYFA VALÓBAN SZÉP. A BOROS TÉREN VETTEM. HUSZONHAT FORINT VOLT. RENGETEG VAN MÉG BELŐLE ÉS NAGYON SIETEK.

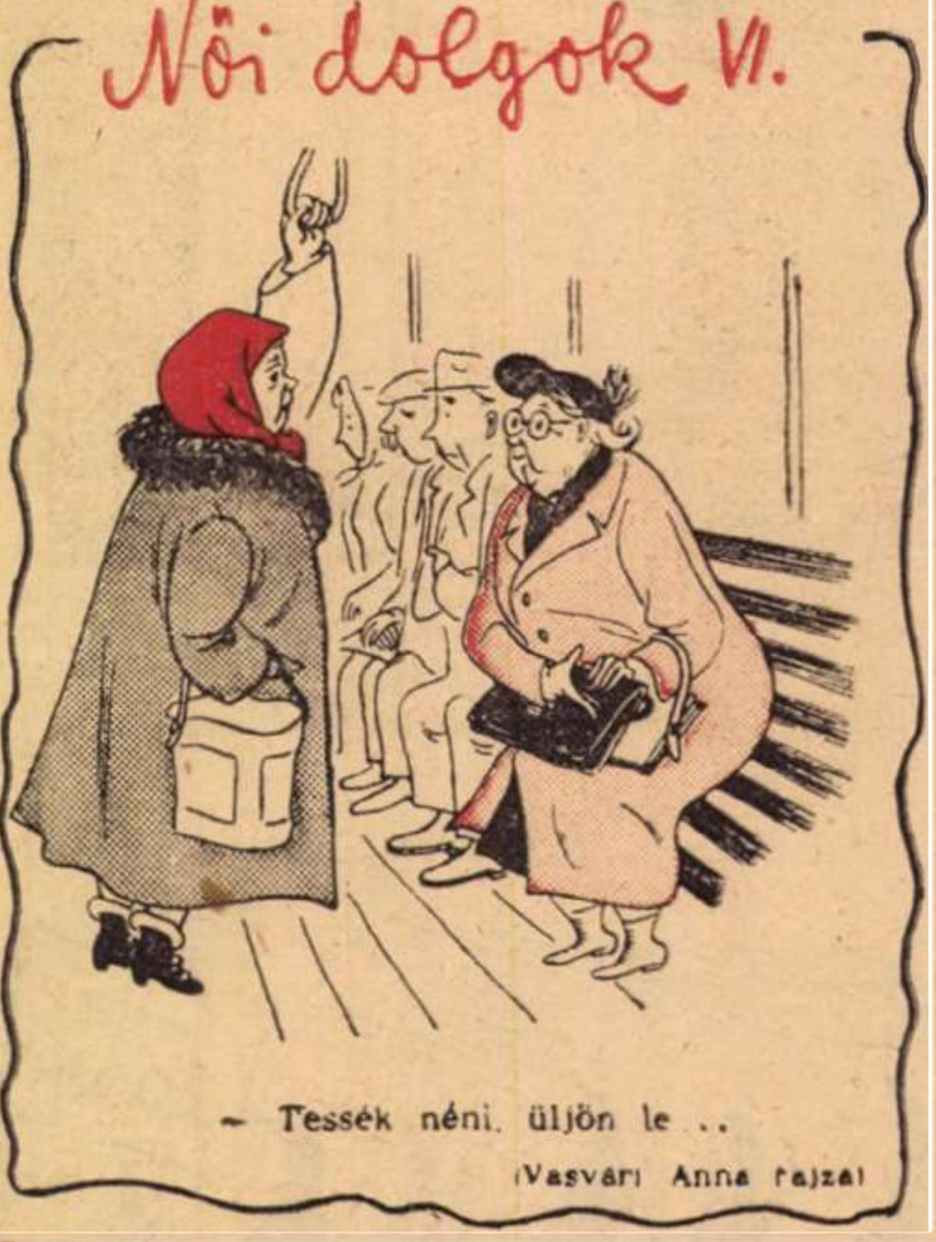
ε m

## Mókusok a fenyőfán



— Vajon hova visznek minket ezek az öreg mókusok?

## Női dolgok VI.



— Tessék néni, üljön le ..

(Vasvári Anna rajza)

Darvas Szilárd:

# BÁCSIK ÉS GYEREKEK

### (Karácsonyi elmélkedés)

Találkoztam a Rádióban az örökifjú, immáron hét évtizedét kívül-belül meghazudtoló fiatalságú nagy művésszel. Azzal a szeretettel üdvözlöm, amelynek nem kell nyájas mosolyt erőltetnie, tisztelet, becsület, mély és őszinte ragaszkodás van a köznapi szavak mélyén:

— Szervusz aranyos, drága Gyula bácsi.. Remekül nézel ki, Gyula bácsi... Hogy vagy, Gyula bácsi?

— Mi közöd hozzá? — morogja Gyula bácsi az ő jellegzetes, álzord stílusában és tovább rója fel-alá a folyosó kőpadlóját, míg meg nem akasztja az ügyelő hangja:

— Gyula bácsi következik...

Mindenki Gyula bácsinak hívja Gyula bácsit és én elgondolkozom azon, melyik lehetett az a pillanat, mikor Gyulából bácsi lett. És ekkor odalép hozzám a fiatal író, közelebb a húszhoz, mint a harminchoz, odalép hozzám ez a Tamás és azt mondja:

— Szilárd bácsi, mikor volna számomra egy kis időd?

Így tudom meg, hogy én is bácsi vagyok, hja, persze, felettem is eljárt az idő, felnőtt egy újabb generáció, itt vannak a húsz és harminc évesek, ezeknek bácsi vagyok, csak Gyula bácsihoz viszonyítva számítok taknyosnak.

Megbeszélem Tamással, hogy egyik nap eljön hozzám. El is jön, persze a gyerekek rávetik magukat, rég tudják, hogy a vendégekben játék szempontjából több fantázia van, mint a szülőkben. Csakhamar visszhangzik a lakás a harsány vezényszavaktól:

— Tamás bácsi, jöjjön sakkozni .. Tamás bácsi, megmutatom a gombjaim ... Tamás bácsi, most ...

Így tudom meg, hogy Tamás is bácsi, húszegynéhány évével már ő is tagja a Felnőttek Szabad Szakszervezetének ... íme, a lejtőn nincs megállás, aki egyszer elindult az emberréválás rögös útján, az menthetetlenül az öregség felé halad.

Talán ezért van az, hogy mikor pár nap múlva egy stikli kapcsán másodszülött gyermekem, Ferike áll előttem, nem tudom az atyai szigort kellőképpen érvényesíteni. Nem a gyereket látom benne, hanem a kezdő bácsit, kortársamat a végtelenben ... mit számít tíz-húsz év az örökkévalósághoz képest? Valahol — nem is olyan messze — már Feri bácsi ő, csak éppen rosszkor találkoztunk ... én kicsit korábban kezdtem a szakmát, de a jövőben már összeértünk. Lehet, hogy akkorra én már régen nem leszek, de ez mit se számít ... illetve dehogynem, most kell megbecsülnöm benne az eljövendő férfit és barátot, hiszen ki tudja, a valóságban lesz-e még alkalmam rá. Most kell vele úgy beszélnem, mint egyenrangú féllel, mint férfinak férfival, apának apával, bácsinak bácsival...

És már mondom is:

— Nem szégyeled magad, te taknyos?




## A TŰZFÉSZEK

# Szeressük egymást...

Gádor Béla:

## KALAND

Dániel hétfőn reggel elhatározta, hogy gonosz lesz. Sajnálatos, hogy valakinek negyvenéves korában kell revidiálnia a jellemét, de mit tegyen, ha ez így nem mehet tovább. Az egész család rálóg, őt eszik-isszák, vele takaróznak. És ha még csak a család volna! De a barátok! Az ismerősök és azok ismerősei! Sándor gyerekét tegnap vitte be a kórházban: mumpsza van. Délután meglátogatta Bora nénit a Szeretetházban, vitt neki két francia krémest, mert azt szereti. Este tíz után Oszkár felhívta telefonon: azonnal menjen ki hozzá, élet-halálról van szó. Oszkár a Zuglóban lakik, zúhogott az eső és a cipőtalpa teljesen átázott. Kellemesen fűtött, fényűző lakás fogadta. Oszkár selyem házikabátban jött elé, megölelgette. Konyakszaga volt. Közölte bánatát: felesége otthagyta, ő öngyilkos lesz.

Éjjel háromig tartott, míg meg tudta győzni barátját, hogy az élet szép, a felesége angyal, csak ő, Oszkár egy végzetes marha. Amikor eljött tőle, Oszkár a hálától és a konyaktól tökrészegen megígérte, hogy mielőtt valami meggondolatlanságra vetemednék, előzőleg felhívja Dánielt telefonon.

És ez csak egy nap, egyetlen szürke hétköznap az életből. Meddig lehet ezt bírni? Most majd gonosz lesz bosszúálló, kielégíti mocskos vágyait. Háromszáz forint van a zsebében, tegnap kapta, senki sem tud róla. Egy vasat se a bitangoknak! Az a világ elmult!

Lenézett a cipőjére, amely az éjszakai kaland után most hamuszürke volt és kőkemény, mint egy disznópörc. Ez a látvány erőt adott neki. Betért egy kávézóba, rendelt egy duplát és egy fél rumot. Bűnös meleg futott szét az ereiben. Aki gonosz, az hatalmas is, annak minden sikerül. Tiporni fog az embereken, rettegni fognak tőle és keresik majd a kegyeit. De jó lesz!

A szomszéd asztalnál magányos nő ült, kacéran odavillantott a szemével. Hát például ez is! Miért ne ülhetne oda ehhez a tilalmas nőhöz, néhány csalafinta szóval magába őrjíti, aztán agyő babám, jöhet a következő! Hódító tekintetet dobott a nő felé. A nő megejtve mosolygott, ugyanis bejött az ajtón egy kis kopasz, madárarcú férfi, annak szólt a mosoly. Ilyen leszek, mint ez a kis madárarcú — gondolta — szennyes és élveteg.

Fizetett és ment. Az utcán felfujt mellkassal és peckesen lépdelt, a három darab titkos százas az élet indulóját dudolta a zsebében. Stop!

Valaki ráköszönt. Kálmánka, annak a csirkefogó Lipinek a fia. A mult hónapban úgy összevesztek, hogy majdnem ölre mentek, éppen a gyerek miatt. Minden pénzét ellóversenyezi az a nyomorult csibész. És még neki állt feljebb, hogy ne szóljon bele az ő családjába. De a kétszáz forint kölcsönt még máig sem adta meg a piszok. Eh, mi közöm hozzájuk! De miért olyan zöld ennek a kölyöknek az arca? Persze, didereg a vékony kabátban. És a cipője, úristen!

— Mi van a lábadon, te szerencsétlen! Valóságos szégyen. Az apád életének szégyene...

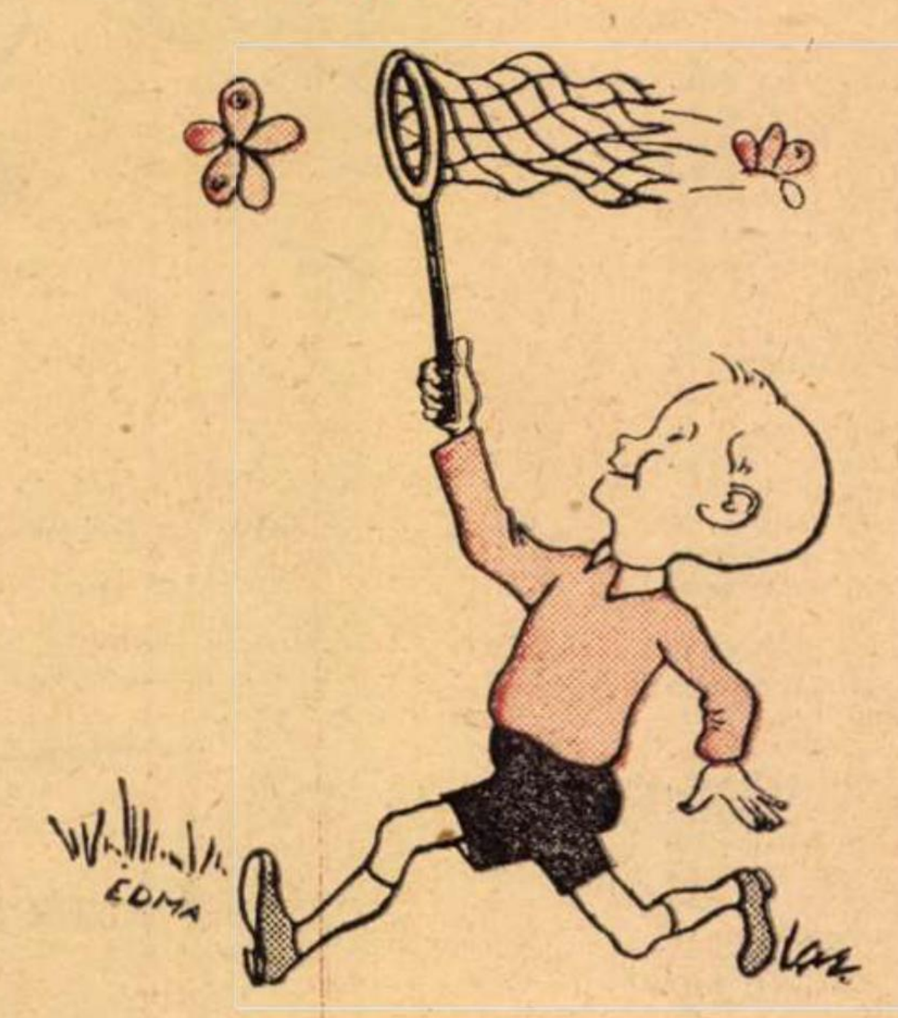
Pokoli gondolat villant át az agyán. Megfogta a fiú kezét és berántotta egy cipőüzletbe. Majd megmutatja annak a csibésznek, annak a pimasz Lipinek, porig alázza. Ha megtudja, hogy ő, éppen ő vett cipőt a kölykinek, el fog süllyedni szégyenében, talán fel is köti magát. De úgy kell a svihákknak!

Kálmánka ragyogó, új cipőben lépett az utcára. Dániel sátánian kacagott:

— Mondd meg apádnak, hogy Dániel üdvözletét küldi...

Kezet fogott a fiúval, elindult a Körúton. A mellét majd szétvetette az öröm. Ki hitte volna, hogy ilyen jó érzés gonosznak lenni!?

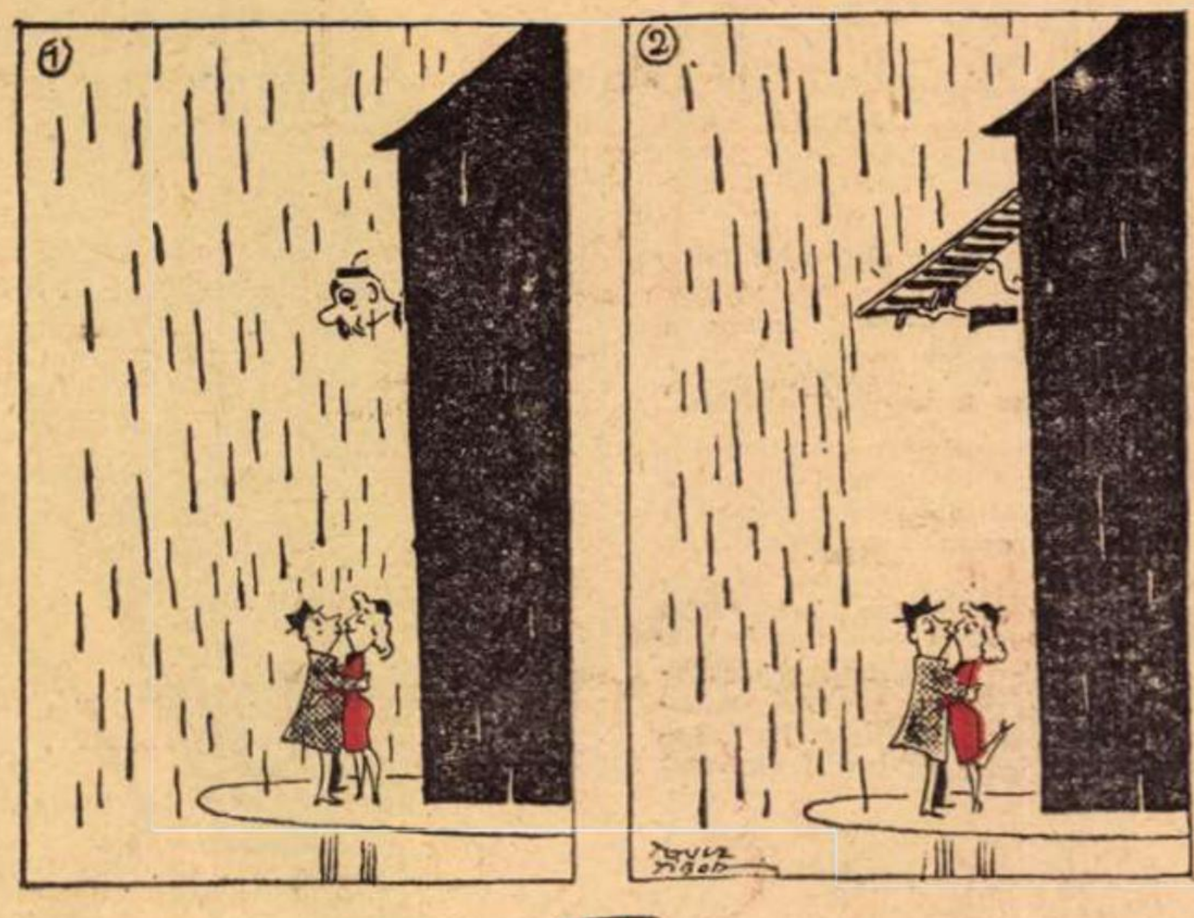
### AZ ÁLLATBARÁT



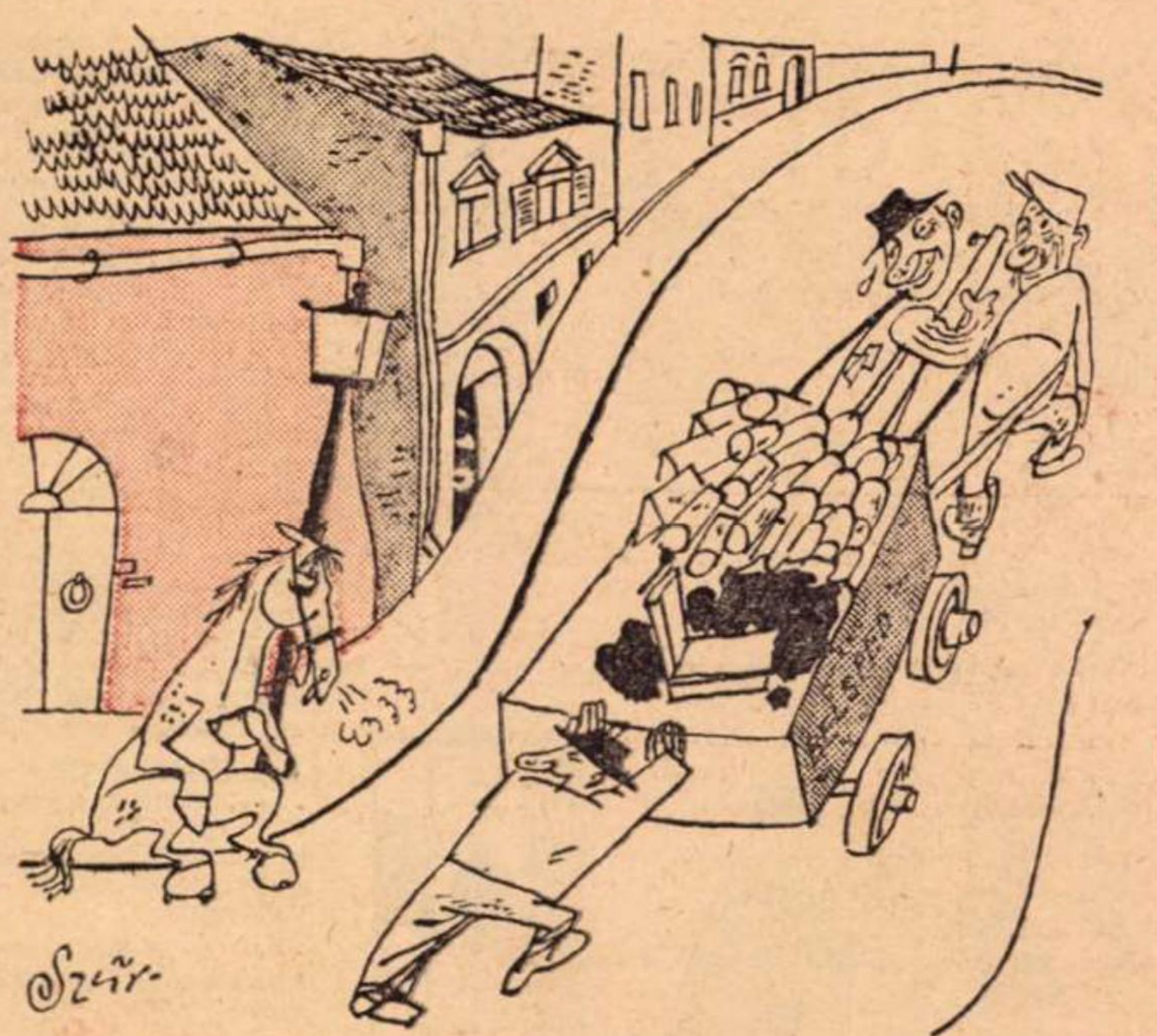
### Csalafinta családfő



### A szerelmesek barátja



### Csodálatos történet



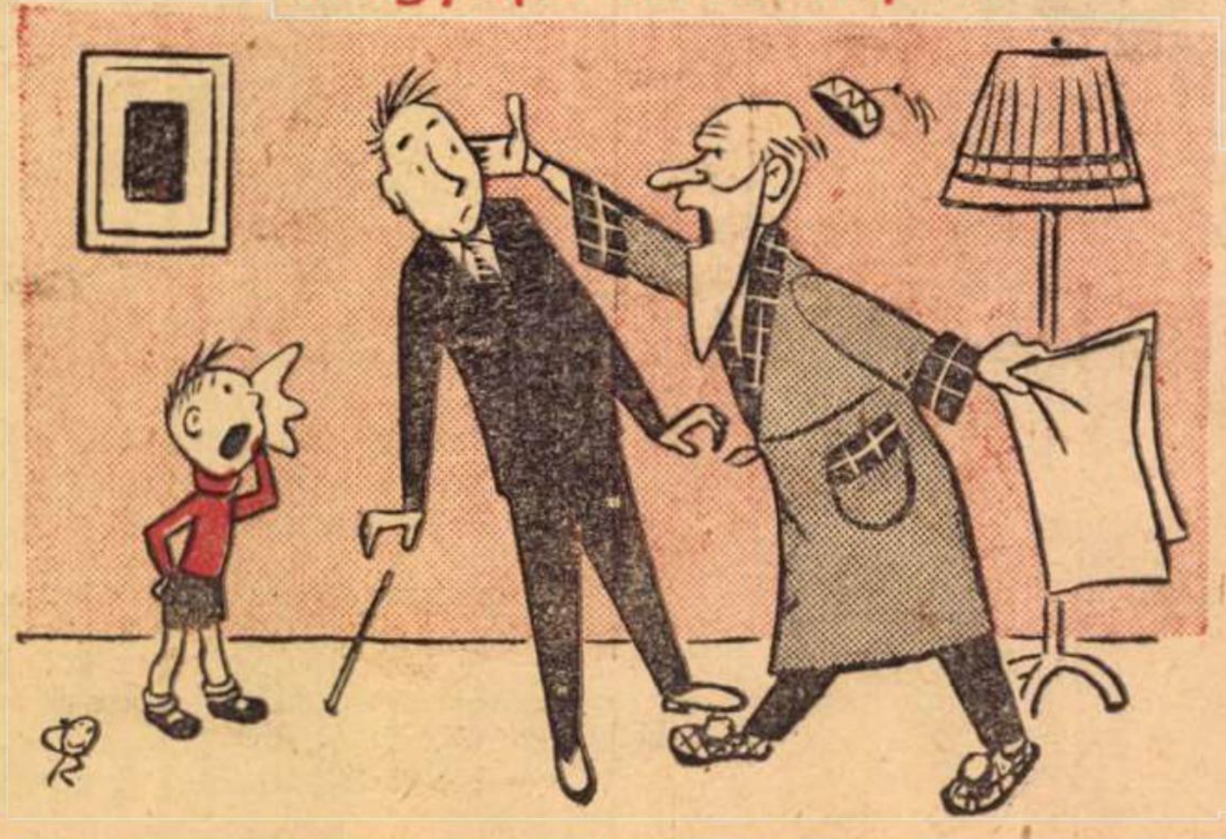
– Itt meredek az út, öreg vagy te már ehhez Ráró!

### A szeretet ünnepén




Kibékülés előtt.

### Nagyapa közbelép...



— Nem szégyeled magad... vered a gyereket? Micsoda apa vagy te?

### Például így...



— Bedobom a szemétgyüjtőbe! Nincs csúnyább dolog, mint amikor embertársaink környezetét elcsúfítjuk.



— Szegény pincér, mennyit szaladgál! Igazán meg lehet érteni, hogy már egy fél órája várok...



A kritikus: Nem, ma nem használok ilyen erős kifejezéseket...



— Nem baj fiacskám, ez légyen a legnagyobb bajunk!

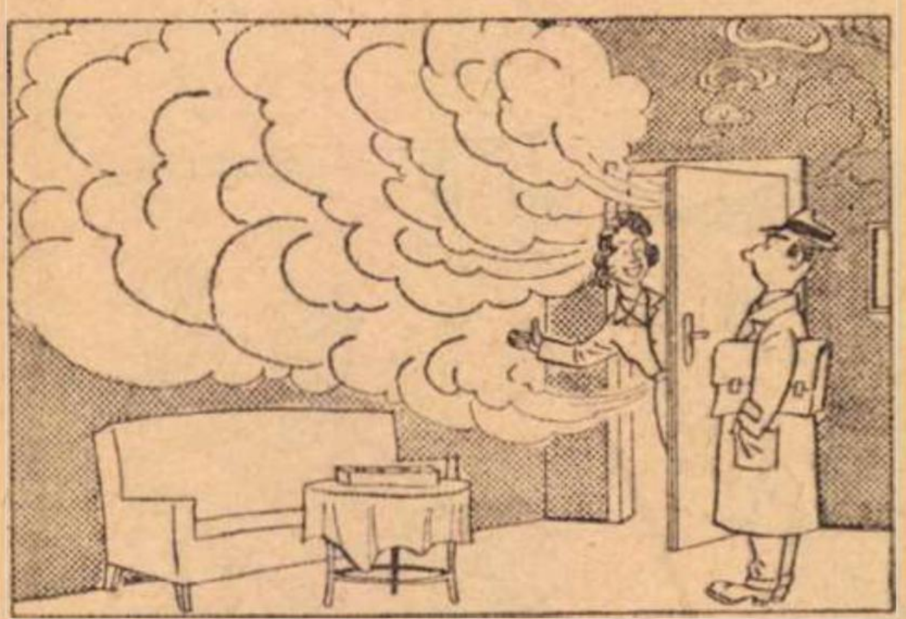
## Öncélú szülők



Ebadta: Persze, ha én állnék ennyit a játékkirakat előtt, mindjárt kiabálnának: „Gyere, kisfiam, most nem érünk rá!"

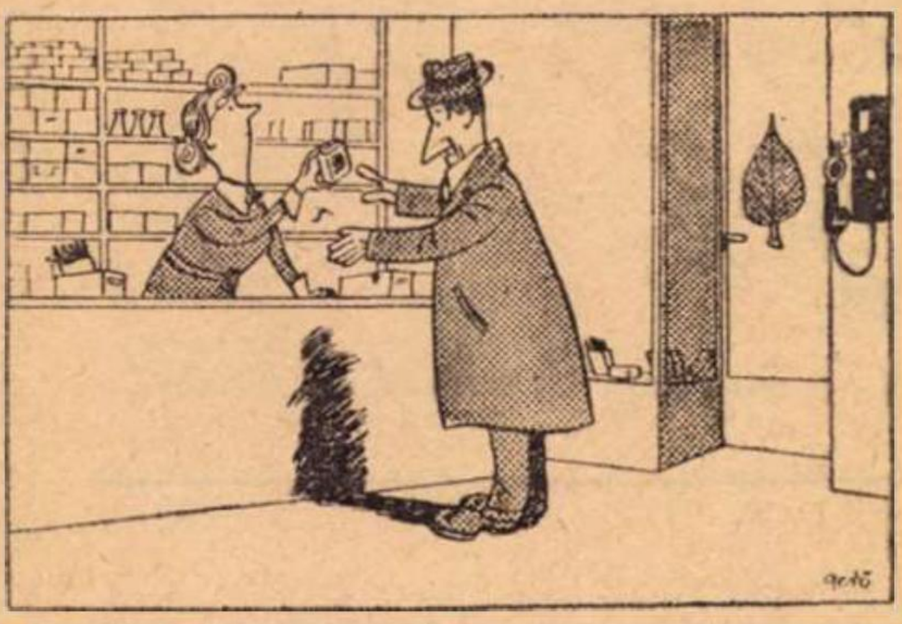
## Két dohányvicc

### AZ EGRI DOHÁNYGYÁRBAN



— Most nem lehet zavarni a főmérnök kartársat, ellenőrzi a minőséget!

### EGY PESTI TRAFIKBAN



— Kaphatok pécsi-bélyegzős Tervet?
— Tessék parancsolni, épp most kaptam őket Egerből!

## Megnyilt a Hunyadi téri csarnok biológiai és bakteriológiai tanszéke

A libazsír — pontosabban, lenyúzott libabőr és némi háj — egy kilót nyomott és negyven forintba került. Kifizettem, szatyorba tettem. Általában ez a dolgok rendje: a „kedves vevő" kinéz magának a csarnokban egy szimpatikus libamájat, megveszi, morog valami jónapot-félét és odébb áll vele. De az már merőben rendellenes tünet, ha az elárusítónő — miközben visszaad hat tizest a százasból — megkérdezi:

— Tessék mán mondani: mi az a mik-ro-or-ga-niz-mus?

— Minek azt tudni magának, lelkem?

— Ha még csak azt kéne — sóhajt fel a libatetemek mögött a fejkendős nénike. — Ehun ez a paksaméta. Öt perccel ezelőtt, reggel nyolckor hozta a kézbesítő. Ami ebben áll, azt nekem, meg a többi KÖZÉRT-bódésnak itt a Hunyadiban, reggel 9 órára, vagy legkésőbb délután fél négyre meg kell tanulni. Még a bacélusok csoportjait meg a galóriát, vagy mi az istent is tudnom kell.

Megnézem a paksamétát. Tiz sürün gépelt oldal. Az elejére gombostűztek egy meghivót — jobbanmondva felszólítást — ami igy hangzik:

„Kérjük a Kartársat, hogy f. hó 8-án, reggel 9 órakor (elfoglaltsága esetén du. fél 4 órakor) a kötelező egészségügyi vizsgán jelenjen meg központunkban. (Tanács körút 26.) Egyben közöljük, hogy a vizsga minden KÖZÉRT-vállalat dolgozójára kötelező, aki ennek nem tesz eleget még 1954-ben, azt vállalatunk nem alkalmazhatja.

Aláirás, pecsét: „VI. ker. KÖZÉRT Élelmiszerértékesitő Vállalat személyzeti osztálya, Baráth Istvánné sk."

Lapozom a paksamétát, elolvasom mind a tiz sürün gépelt oldalt. Egy pillanatra eszembejut: kár, hogy nem hoztam magammal a Horowitz-féle idegenszavak szótárát, mert az irómány hemzseg a latin kifejezésektől, de azért tovább olvasom, mert érdekes dolgokat tudok meg belőle. Ilyeneket például: „A jód hiánya kretenizmust okoz." Vagy: „A maláriát az anopheles nevű szúnyog okozza." Most itt lenne az alkalom, hogy egy csomó érdekes dolgot tudjak meg a toxinokról, a tetanus és botulinos bacillusról, a spórákról, meg a fermentekről, ha azt a nyavalyás szótárt magammal hoztam volna. Rögtön el is határozom, hogy a jövőben nem is jövök libazsirt venni szótár nélkül. Igy azonban nem sokat értek az egészből. Annyit mindenesetre megtudok, hogy negyven kérdést kell reggel 8-tól 9-ig, vagy — ha a „kedves vevők" kiszolgálása miatt nem érnének rá, hát — délután fél négyig, megtanulni a Hunyadi téri KÖZÉRT bódésoknak: henteseknek, halasoknak, zöldségeseknek, libásoknak. A negyven kérdésből mutatóba csak néhányat idézek:

„1. A mikroszkópikus növényi kórokozóknak hány csoportja van?"

„17. A hőtermelő (kalórikus) tápanyagok sorsa a szervezetben és a keletkező hőenergia mérése."

„23. A pavlovi reflexek szerepe a táplálkozásban."

Két, vagy három sürün gépelt oldal magyarázza a bőr, a ruha, a pult, az áru, a kirakat stb. „higienjét" — anélkül, hogy abból a boldogtalan, vizsgára készülő megtudná: higiénia — tisztaságot jelent.

Nem tudom, hogyan vizsgáztak le ebből az anyagból — a pavlovi idegélettan, a toxológia, a biológia és a bakteriológia latin szakkifejezésekkel megtüzdelt tudnivalókból — a Hunyadi-csarnokbeli KÖZÉRT-árusok. Ha a VI. kerületi KÖZÉRT igy képzeli az ismeretterjesztést és a tömegnevelést, akkor hamarosan a következő párbeszédnek leszünk tanui egy-egy csarnokbeli vásárlás alkalmával:

— Rothadt ez a kel! — mondja a „kedves vevő".

— Dehogy, kérem, csak csökkent a biológiai értéke — replikázik az árus. Majd, amikor a vevő elmegy, megdörzsöli a kezét és átkiált a szomszédhoz, aki a hal-standnál árul: — Kutya hideg, hőenergiátlan nap van ma!

— Az a jó! — feleli a halas. — Attól pusztulnak a közönséges, górcsővel nem látható hasadó baktériumok!

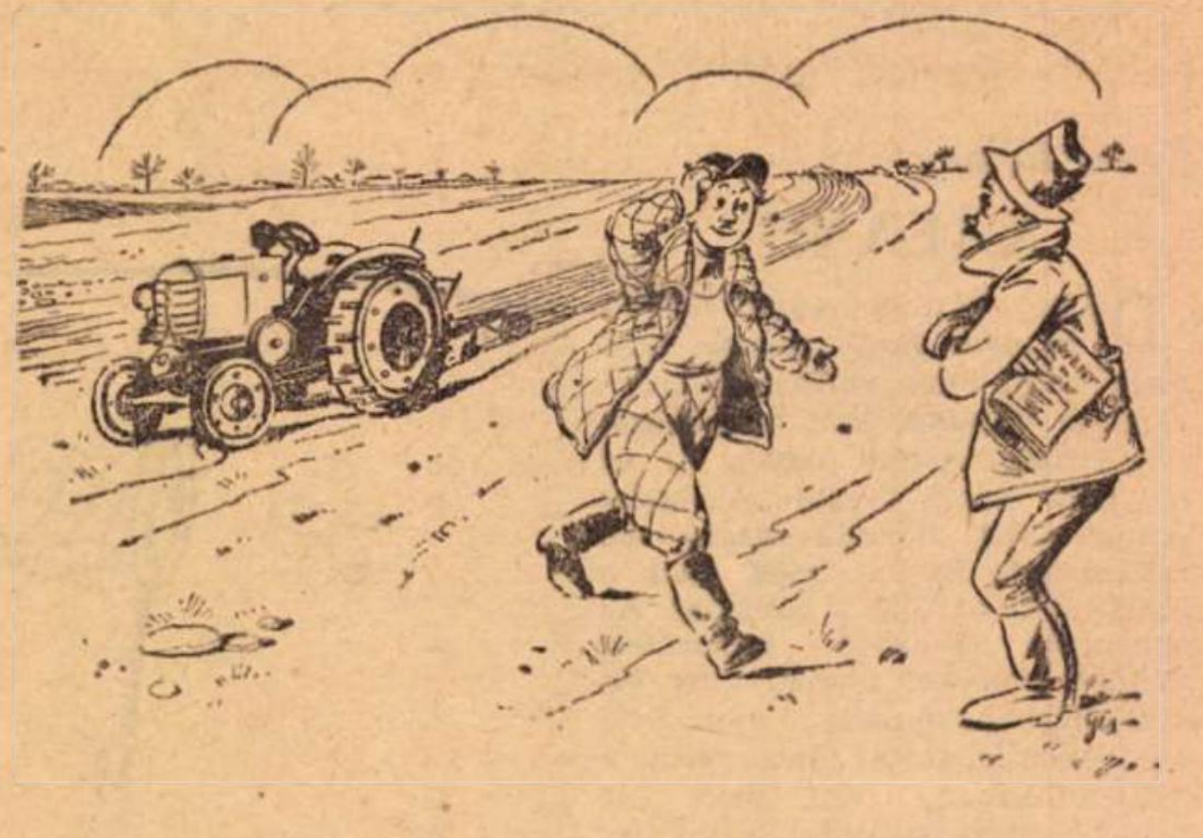
★

És most hagyjuk a tréfát. A szóbanforgó „vizsgaanyag" végén ezt olvasom: „A higienes (!) és a nemzetgazdasági érdekek fogaskerékszerűen egymásba kapcsolódnak. A nívó fokozása higienes ismeretek nélkül elképzelhetetlen."

Valóban, szinte elképzelhetetlen, hogy a KÖZÉRT-vállalat ilyen bürokratikus módszerekkel akarja dolgozóit az áruk tisztántartására nevelni és igy akar — egy vagy hét óra alatt — egyszerű, magasabb előképzettség nélküli emberek között — eredményes egészségügyi ismeretterjesztést végezni.

Maglódi Magda

## Ahol nem törődnek az agronómusokkal...



Traktoros: Hát akkor agronómus kartárs, holnap, ha ráér, elmegyek a lakására megbeszélni a dolgokat...
Agronómus: Sajnos, lehetetlen!
Traktoros: Nincs ideje?
Agronómus: Időm van, csak lakásom nincs!

## Fizetés napján



— Mit bámulsz, te kölyök?
— Ne tessék haragudni, a bácsi úgy hasonlít az apukámra...
— Az is ilyen bajuszos?
— Nem. Az is ilyen részeges...

## Kellemes félreértés



— Mi az Juli néni, disznóölés volt?
— Dehogy, ez csak kóstoló, amit a komák küldtek.

(Réber László rajza)

### Mai tragédia



— Mi történt?
— A férjem megszökött a bejárónővel! Rettenetes! Tudod, milyen nehéz ma bejárónőt kapni!

### Francia humor



— Képzeld, megtámadott az országúton egy fegyveres útonálló!
— És mit csináltál vele?
— Elvettem tőle a fegyverét!
— És mikor adod neki vissza?

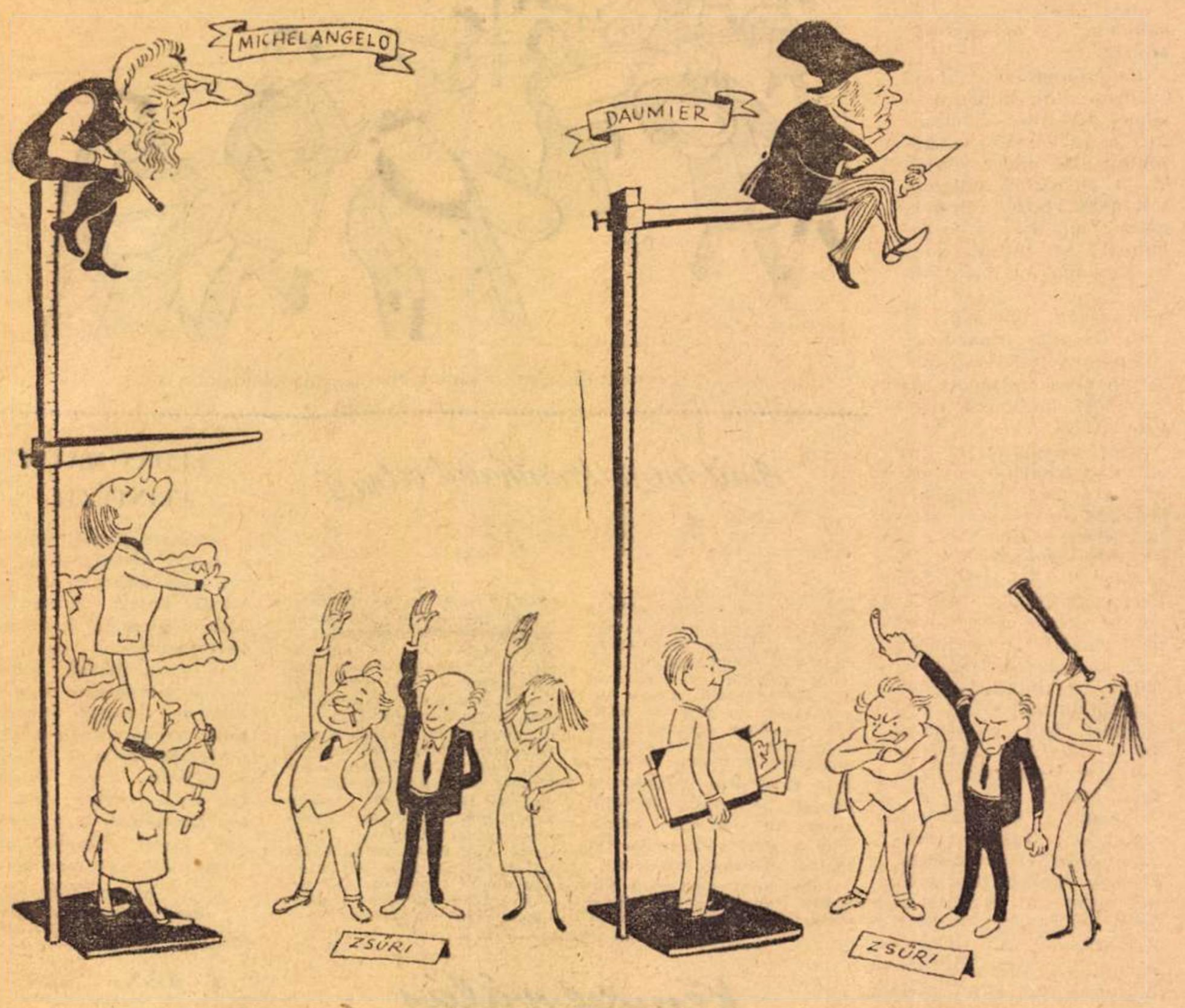
### Katasztrofális termés

— Olvastad? Az amerikai üzletemberek kétségbe vannak esve, hogy jó volt a termés.
— Miért baj az, ha sok az élelmiszer?
— Hogy te milyen tájékozatlan vagy! Az élelmiszer nem megenni, hanem eladni való!

# Kultúrfront

## Kétféle mérce

(Egyetlen karikatúrát sem fogadott el a Képzőművészeti Kiállítás zsűrije.)




Alkalmas! Megüti a mértéket! — Alkalmatlan! Nem üti meg a mértéket!

## A múzsa kopogtat




## Óriáskígyóval táncol az Aeros Cirkusz művésznője



Rajzolónk így képzeli . . .

## A népszerűség fokozatai

— *Szabadság!*

— *Szabadság! Hová óhajt menni?*

— *A szerkesztőségbe kérem.*

— *Valami igazolást kérek.*

— *Tessék.*

— *Köszönöm! Darabont Demeter, Pitymalat utca 89. Tessék! Ezt a számot kérem megőrizni és távozáskor leadni.*

— *Igen kérem. Köszönöm. Szabadság.*

— *Szabadság!*

*Tíz perc mulva a költő visszajön, leadja a számot és távozik. Néhány nap mulva jön érdeklődni leadott kézirata sorsa felől.*

— *Szabadság!*

— *Szabadság! Hová óhajt menni?*

— *A szerkesztőségbe kérem.*

— *Valami igazolást kérek.*

— *Tessék.*

— *Köszönöm. Darabont Demeter, Pitymalat utca 89. Tessék! Ezt a számot kérem megőrizni és távozáskor leadni.*

— *Igen kérem. Köszönöm. Szabadság!*

— *Szabadság!*

*Tíz perc mulva a költő visszajön, leadja a számot és távozik. Nem találta meg a főszerkesztőt. Néhány nap mulva ujra jön érdeklődni kézirata sorsa felől.*

— *Szabadság!*

— *Szabadság! Ugye a szerkesztőségbe?*

— *Igen.*

— *Valami igazolást kérek.*

— *Tessék.*

— *Köszönöm! Darabont Demeter, Pitymalat utca 89. Tessék. Ezt a számot kérem megőrizni és távozáskor leadni.*

— *Igen kérem. Köszönöm. Szabadság!*

— *Szabadság!*

*Tíz perc mulva a költő visszajön. Megtalálta a szerkesztőt, de értekezleten van. Leadja a számot és távozik. Néhány nap mulva utoljára kísérli meg, hogy megtudjon valamit kézirata sorsa felől.*

— *Szabadság!*

— *Szabadság! Tudom, a szerkesztőségbe.*

— *Igen. Tessék az igazolás.*

— *Köszönöm, nem szükséges. Darabont Demeter, Pitymalat utca 89. Tessék a szám. Már tudja, mit kell vele csinálni.*

— *Tudom. Köszönöm. Szabadság.*

— *Szabadság!*

*Tíz perc mulva a költő visszajön. Megtalálta a szerkesztőt, beszélt is vele, de az még nem olvasta el a verset. Leadja a számot és távozik. Néhány nap mulva legutoljára érdeklődik kézirata sorsa felől.*

— *Szabadság!*

— *Szabadság! Tessék csak felmenni, míg lejön, beírom. Hetes szám. Jegyezze meg. Fő a bizalom.*

— *Köszönöm.*

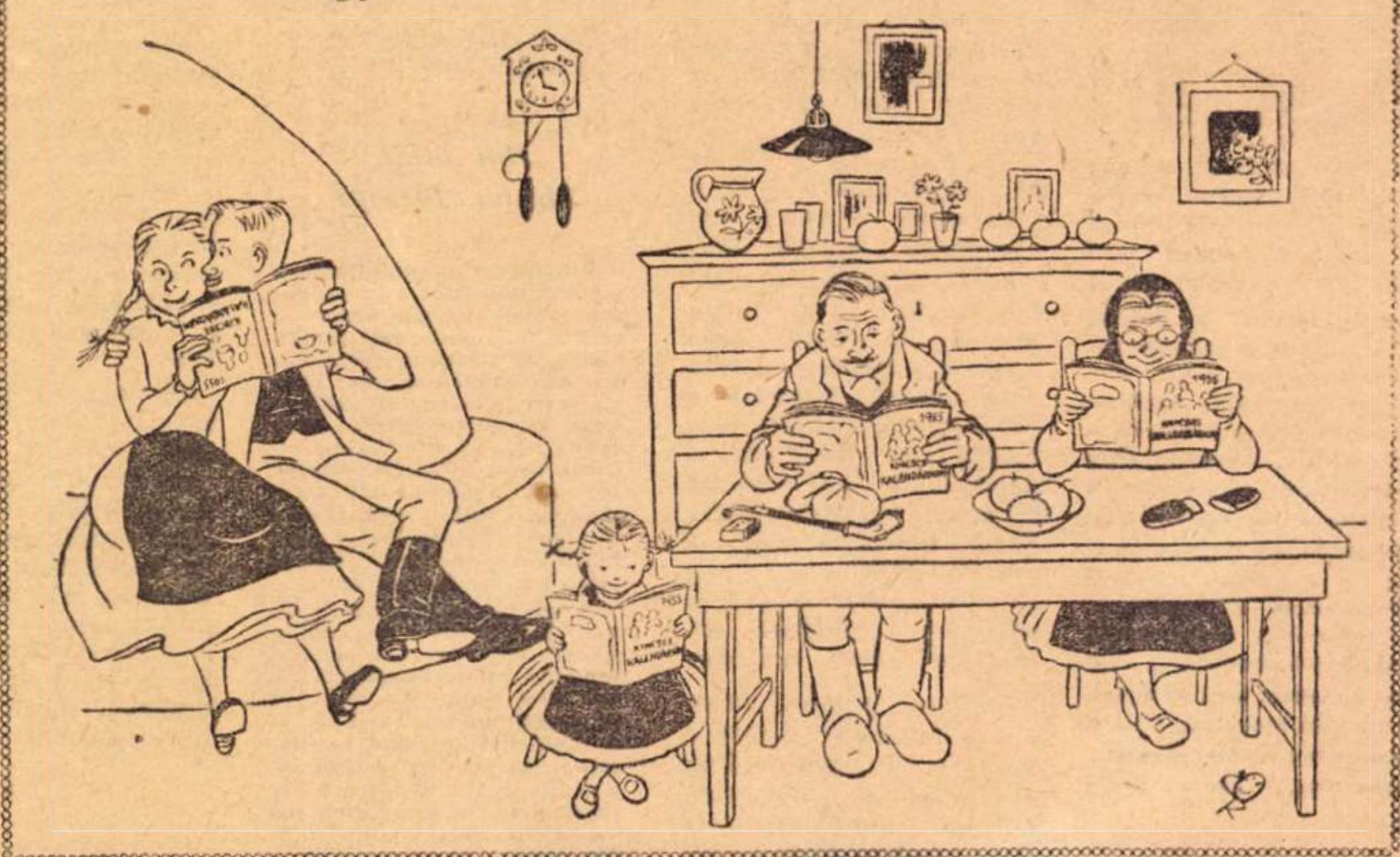
*Tíz perc mulva a költő visszajön a kézirattal együtt. Azt mondták, már nem aktuális.*

— *Hetes szám vagyok.*

— *Tudom, tudom, köszönöm! Egyébként javasolni fogom, hogy ilyen ismertnevű költőt ne kelljen mindig beírni. Az igazán felmehet már magától. Nem igaz?*

**Albán Frigyes**

## Megjelent a Kincses Kalendárium



## Képzelt beteg a színpadon – képzelt egészségesek a nézőtéren




## Idejében szólnak . . .

*A Times nov. 15-i számának 10. oldalán az „Udvari“, illetve „Társasági“ rovatban jelent meg az alábbi közlemény:*

*„A Dundee grófnő által leánya, Hermione tiszteletére rendezendő táncestély a Dorchester-szállóban nem június 6-án, hanem június 8-án szerdán lesz“.*

*Precíz emberek lehetnek ezek a Dundi grófék már most elébevágnak annak, hogy valaki esetleg 1955 júniusában hibás programot csináljon magának. Ha Anglia világuralmi törekvései csődöt is mondanak, a főúri paralízis határait mindenesetre sikerült a végtelenig kitolni.*

# Le a bürokráciával!

## Utoljára a macskaszagról!

**(Zárójelentés)**

Fél évvel ezelőtt ezeken a hasábokon nyilvánosan kiátkoztam a macskaszagot, majd nem sokkal utóbb harcot hirdettem ellene s e harc kapitányául — a bürokratikus formaságok mellőzésével — önmagamat neveztem ki. A macskaszag elleni harc utolsó eseménye ez volt. Persze csak látszólag. Az mindenesetre tény, hogy a macskaszag változatlan erővel sugárzott az újpesti Chinoin-gyárból, időnként émelyítő bűzzel árasztva el a várost s különösen annak XIV. kerületét. A Chinoin — mit sem törődve kapitányi rangommal — továbbra is szorgalmasan gyártotta az ultraszeptilt s vele a macskaszagot, vagyis az acetomerkaptán nevű gázt. Az olvasók százai áldották meg fegyvereimet levélben és telefonon, s én rendületlenül telefonálgattam hol a Chinoinba, hol a Vegyipari Igazgatóságra, hol a tisztifőorvoshoz. Eredménytelenül. A macskaszag csak gyütt, gyütt s én émelyegtem, telefonáltam, émelyegtem, telefonáltam, a végén már nem is telefonáltam, csak émelyegtem. S az olvasók kérdezték levélben és telefonon: mi van a harccal? Tudom, hogy kapitányi rangom ezidőtájt veszélyben forgott.

Az acetomerkaptán most már nemcsak orromat, de lelkiismeretemet is bántotta. Joggal állíthatom, hogy két bűz közé kerültem. S akkor — augusztusban volt ez — kimentem a Chinoinba. Megtudtam, hogy a harcban nem kisebb szövetségesem van, mint a Chinoin igazgatója, Darvas József. S megtudtam tőle, hogy az ultraszeptilt gyártó üzemrészt az év végén kitelepítik a fővárosból. Ezt az értesülést nem hoztam nyilvánosságra. Meg akartam várni az év végét, hogy lássam: helytáll-e Darvas József. S most örömmel jelentem: helytállt. Budapest megszabadult a macskaszagtól. Tudom, hogy Zugló boldogan lélegzik fel erre a hírre s ujjong, hogy a fellélegzéssel nem szív be acetomerkaptánt. A macskaszag megszűnt. Elvitte a kiscica.

A harc ezzel végetért. Sikeréért köszönet Darvas Józsefnek s felettes szerveinek, valamint fegyvertársaimnak, az olvasók tízezreinek. A kapitányi kardot ezennel visszateszem oda, ahonnan kaptam, enmagam kezébe. S javasolom, hogy a macskaszag emlékére egy napra egész Zuglóban nyissuk ki valamennyi ablakot. De ezt — ha úgy tetszik — elhalaszthatjuk júniusra.

**Tabi László**

### Nyúlik, mint a rétestészta...



A Lenin körút 28. sz. ház lakói 1953. őszén kérték először a tanácsot: intézze el, hogy a házban lévő MEZÖKER mintabolt ne az udvaron tárolja a bűzös, gyakran rothadó gyümölcsöt és paradicsomot. Nem történt semmi. 1954. áprilisától augusztusáig a tanács a lakók ismételt kérésére négy határozatban kötelezte a vállalatot a tűrhetetlen állapotok azonnali megszüntetésére — a házban ugyanis elszaporodtak a patkányok. Sok huza-vona után végül elhatározták, hogy zárt raktárat építenek, ami az egyetlen tűrhető megoldás — s el is rendelték megtervezését... októberben. Azóta pedig



minden maradt a régiben: a patkányok ficánkolnak, a lakók pedig bosszankodnak. Nem ártana már egy kis [illegible]elség, mert ha a MEZÖKER az eddigi tempóban halad, megeshet, hogy a ház lakói még jövő nyáron is beadványok gyártásával lesznek kénytelenek eltölteni szabadidejüket. S ebből csak a patkányoknak és a bürokráciának lesz haszna.

### Mindentudó Pajtásnaptár

*Egy elemista kisdiák is könnyűszerrel megállapíthatja, hogy a 200 000 példányban megjelent úgynevezett „Mindentudó Pajtásnaptár" szerkesztője annyi fáradságot is sajnált, hogy kézbe vegyen egy lexikont.*

*Ezt bizonyítja a naptár 26. oldala, amelyen ez a teljességre törekvő cím olvasható: „A világ államai..." Ezután felsorolás következik, amelyben mintegy 40 állam neve szerepel: vajjon milyen elgondolások vezették a naptár szerkesztőjét, hogy megemlítse Andorrát s ugyanakkor ne tekintse államnak Ausztriát, Kanadát, Indiát és még sok más államot, amit eddig a politikai élet és a közvélemény általában államként tartott nyilván?*

*„Milyen pénzzel fizetnek a Földön?" — erre a kérdésre is meglehetősen szegényes és logikátlan feleletet kapunk. Itt már 25-re esik a földgolyóbis államainak száma: úgy gondolja a szerkesztő, hogy például Kínában nem ismerik a pénzgazdálkodást? Vagy azt, hogy a görög kereskedelmi élet nem a Földön, hanem esetleg a Holdban, vagy a Marson bonyolódik le?*

*A naptár azt állítja magáról, hogy mindent tud. Az olvasó még ennél is többet tud: azt is tudja, hogy a naptár nem tud mindent.*

*Ruttkay György*
*Bp., VII., Szinva u. 5.*

## Ludas Matyi kérdez

*(Dohány az utcán.)* Miért árusít a Dohánybolt Vállalat cigarettát és dohányt az utcasarkokon? Gumikerekű kiskocsi mögött didergő árusítók várják a vevőket, akik azonban inkább a jólfűtött trafikokba, Közértekbe, eszpresszókba mennek vásárolni.

*Miért versenyez a Dohánybolt önmagával? Miért?*

*(Csúcsforgalom után.)* Csúcsforgalmi időben nem lehet elkerülni a tumultust a közlekedési eszközökön. De miért vonják ki a buszok és villamosok nagy részét csúcsforgalmi idő után a forgalomból? Azt tudjuk, hogy a munkába indulás előtti és hazatérés utáni időszak végén kevesebb az utas. De nagy hiba, hogy üzemanyagtakarékossági szempontból túlságos sok villamost, autobuszt vesztegeltetnek.

*Miért nem akarják az utasokat legalább napközben aránylag kényelmes utazással megörvendeztetni? Miért nem?*

*(Petróleumlámpa.)* A budapesti III. kerületi Péterhegyi-dűlő lakóival együtt kérdezzük: miért nem vezetik be a villanyt ezen a helyen? Hiszen a környéken mindenütt bekapcsolták már az áramot!

*Miért kell a főváros III. kerületében még mindig petróleummal világítani? Miért?*

*(„Kapu" a Rákóczi-úton.)* Az Uránia-mozgóképszínház neonfényes, csillogó homlokzata mellett van a Rákóczi-út 23-as számú ház kapuja. Kapu? Nem! Csak disznóólakon van ilyen deszkakerítés! A „kapu" környéke sem méltó a főváros egyik legforgalmasabb útvonalához. Lehullott vakolat, csupasz, törött téglák.

*Miért nem intézkedik a VIII. kerületi KIK? Miért halogatják a javítási munkálatokat? Miért?*

### Hol lakik Mester József?

Budapest Városi Tanácsa mellett működik egy bizottság, amely többek között az utcák elnevezésével foglalkozik. A bizottság lankadatlan szorgalommal és nem egyszer feleslegesen változtatja az utcaneveket. Nem csoda hát, ha akad, aki nem ismer saját utcájára. Mester József olvasónk például szerkesztőségünktől kérdezi meg a lakcímét, mert ő maga nem tudja megállapítani. Hol is lakik hát Mester József?

A soroksári Szabadság téren pár lépés után rábukkansz arra a kis utcára, amelyik már roskadozik a sok név alatt. Az első ház falán ezt találod: Szitás utca. A többi házon pedig két-két táblát, az egyiken Andrássy, a másikon Zsilinszky (Bajcsy nélkül) áll, mint az utca neve. Az Andrássy-tábla mindig magas házszámot visel, a Zsilinszkyé pedig alacsonyat. Ha még valakitől kérdezősködsz is, azt feleli, hogy Lenin utcának hívják, mert közben Leninről nevezték el, de megváltoztatták a fent már említett Zsilinszkyre, majd Szitásra. Így fest tehát Mester József pontos lakcíme.

Ez a furcsa játszadozás az utcanevekkel teljesen felesleges. Ha az utcaelnevező bizottság mindenáron változtatni akar, akkor ne a jót rontsa el, hanem a rosszat javítsa. Amíg — hogy csak egy példát mondjunk — Karinthy Frigyesnek nincs utcája Budapesten, addig ne a soroksári Lenin utca új nevén törjék a fejüket, mert az, higyjék el, mindenkinek megfelelő.

## „Tervszerű" árueloszás



Ma Rákospalota kapott gyermekfürdőkádakat . . .

### Amit megtakaríthattak volna

Blau Ernő tanácsi dolgozó még a múlt évben kérte a Heves megyei tanácsot, hogy a neki jogosan járó elmaradt 432 forint családi pótlékát fizessék ki. Kérését nem teljesítették, s így bejelentéssel fordult az ÁEK-hoz. Az ÁEK vizsgálata és a megyei tanácshoz intézett többszöri felhívása alapján Blau Ernő meg is kapta a pénzét. De hosszú és költséges út vezetett addig, míg a tanács az elmaradt családi pótlékát kifizette!

Több mint egy évig húzódott Blau Ernő ügye, mely nem csak az ÁEK négy ellenőrét és jogügyi csoportját, hanem a Heves megyei tanács személyzeti osztályvezetőjét és előadóját, a tanács gazdasági csoportvezetőjét és pénzügyi osztályvezetőjét ezenkívül még a pénzügyminisztérium illetékeseit is foglalkoztatta. Több mint egy évig tartott, míg sikerült elhárítani a kifizetés elé gördített bürokratikus akadályokat, csupán azért, mert a tanács a gyermek születési adatait nem vette nyilvántartásba. Ezért került végül is a kifizetett 432 forint, sokszor 432 forint értékű munkába, időbe, kiszállásba, napidíjba.

### Kényszerválás

Három hónap óta különböző járásbíróságok a legravaszabb trükkökkel akarnak elválasztani elvált feleségemtől. Az eset a következő: 1954 szeptember közepén levelet írtam a nyíregyházi megyei bírósághoz és kértem, hogy küldjék meg címemre az 1950 június 5-én véget ért válóperem ítéletmásolatát, mert az eredetit elvesztettem és személyi igazolványomhoz a másolatra szükségem van.

Október közepén a megyei bíróságtól azt a választ kaptam, hogy az 1950. évi mutatóban „nem fordulok elő". Arra kértek, hogy küldjem meg az ügyiratszámot. Mivel a közbeeső egy hónap alatt megkaptam a házassági anyakönyvi kivonatomat, amelyben a válást is átvezették, megküldtem az ügyiratszámot.



A járásbíróság vagy azért, mert nem nyugodott bele, hogy ügyem egyszer már jogerősen lezáródott, vagy pedig adminisztrációs tévedés folytán levelemet áttette a baktalórántházi járásbíróságra. Onnan kézbesítettek címemre egy idézést, mely szerint november 12-én meg kell jelennem Baktalórántházán bontóperi ügyben tartandó bizonyítóeljárásra. Az idézést visszaküldtem a baktalórántházi járásbíróságnak és levélben megmagyaráztam, hogy egyszer már elváltam és



még a túltengő bürokrácia hathatós támogatásával is csak akkor válhatnék el volt feleségemtől, ha közben másodszor is feleségül vettem volna.

A „válási ügy" tovább haladt a bürokrácia útján. Az iratot áttették a szentendrei járásbírósághoz. December 8-án P. k. 20999/1954. szám alatt újabb idézést kaptam, hogy 1955 január 5-én, mint felperes, jelenjek meg a szentendrei járásbíróságon a feleségem ellen indított házassági bontóperem bizonyítási felvételére. Még közölték, hogy távollétemben is lefolytatják a bizonyítási eljárást. Csak azt sajnálom, hogy sohasem fogom megtudni, mit akarnak „bizonyítani", mert nem megyek el a tárgyalásra és így megfosztom magam attól, hogy a bürokrácia jóvoltából ismét elváljak elvált feleségemtől.

**Nagy István**
Sztálinváros, Május 1 u. 7.

### LUDAS MATYI ELINTÉZTE

„Hitegető Varga" címmel a Ludas cikket közölt arról, hogy Gelencsér Józsefet Varga László terményfelvásárló becsapta. A földművesszövetkezetek sásdi járási központjának elnöke Vargát felelősségre vonta és azonnali hatállyal elbocsátotta. Varga László a földművesszövetkezetet is megkárosította. Ezért feljelentést tettünk ellene. Jelenleg letartóztatásban van. Gelencsér József a szalma árát intézkedésünkre megkapta.

Fodor Ferenc
Baranyamegyei Szövetk. Szöv. titkára

★

A MÁV-val kapcsolatos panaszom kedvezően elintéződött. Túlfizetésemet visszatérítették. Köszönöm!

Novodonszki Ernő
Kecskemét, Bajcsy-Zs. utca 3.

★

Közbenjárásukra az SZTK intézkedett. Beutaltak a Reuma-kórházba.

Korbel Istvánné
Esztergom, Árpád u. 15.

### Az érdekeltek hozzászólnak

A „142 forintos órabér" című cikkünkre két válasz érkezett. Az egyikben egy parlamenti gyorsíró a többi között ezeket írja: „A 142 forintos órabér tulajdonképpen nem egy, hanem legalább 8—10 munkaórának a díja. Az egyórai gyorsírt anyagot ugyanis le kell gépeltetni, 5—6 példányt ki kell javítani és szét kell osztani. A parlamenti gyorsíróktól magasfokú műveltséget és percenkénti 400 szótagos szakképzettséget követelnek meg, amit csak nagyon kevesen érnek el. Való igaz tehát, hogy felesleges luxus parlamenti gyorsíróval végeztetni el azt a munkát, amelyet kisebb képzettségű munkaerő is jól el tudna látni."

A másik levelet a Vas utcai gyorsíró- és gépíró iskola növendékei küldték. A levél szövegét és címzését is gyorsírással írták. (A posta dicséretére szolgál, hogy így is megérkezett!)

„Kedves Szerkesztőség! — írják. — Olvastuk a 142 forintos órabérről szóló cikket. Szinte forradalom tört ki az osztályban. Most már mindnyájan szorgalmasabban fogunk tanulni, mert ha jól tanulunk, van remény rá, hogy jó fizetésünk lesz..."

Azt hisszük, az előbb közölt levél megadja a Vas utcai növendékeknek is a választ.

LUDAS MATYI Szerkeszti a szerkesztőbizottság: GÁDOR BÉLA (főszerkesztő), FÖLDES GYÖRGY (felelős szerkesztő), GÁSPÁR ANTAL, TABI LÁSZLÓ (szerkesztő), TONCZ TIBOR (művészeti szerkesztő).
A kiadásért felel: a Lapkiadó Vállalat igazgatója. — Szerkesztőség: VII., Lenin-körút 9—11. Telefon: 222—271, 221—283. — Kiadóhivatal: VII., Lenin-körút 9—11. Telefon: 221—285.
Terjeszti: Posta Központi Hírlapiroda V. Lapterjesztési ügyek: V., József nádor tér 1. Telefon: 183—022, 180—850.
Szikra Lapnyomda, Budapest, VIII., Rökk Szilárd utca 6. — Felelős vezető: Kulcsár Mihály. — Példányszám: 400.000.
KÉZIRATOT NEM ŐRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.